

Forfatter: Schouw, Joachim Frederik; Bredsdorff, Jakob Hornemann; Viborg, Carl; Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Schouw, Joachim Frederik; Bredsdorff, Jakob Hornemann; Viborg, Carl; Heiberg, Johan Ludvig (1813-05-26)

Citation: Schouw, Joachim Frederik; Bredsdorff, Jakob Hornemann; Viborg, Carl; Heiberg, Johan Ludvig: "BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Schouw, Joachim Frederik; Bredsdorff, Jakob Hornemann; Viborg, Carl; Heiberg, Johan Ludvig (1813-05-26)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 198. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000107.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Danske Disciples Afskedsord til Prof. Rathke.
Kjøbenhavn den 26de Maj 1813.*

Naturens Studium er eu af Menneskets ædleste Sysler; et levende og klart Overblik af Naturens Frembringelser er en Fakkell i Livets Irgang, hvor Øiemed og Middel saa ofte forvexles; ved at grandske paa Skabningens Underværker læres Sindet tit noget Høiere end de lave Fordele, der henrive Mængden; Naturkyndigheden stjænker sin Dyrker Midler til at gavne Fædreland og Menneskehed: Hvad skyldes da ikke den Lærer, der, selv besjælet af inderlig Kjærlighed til Naturvidenskaben, fortrolig med dens Hemmeligheder, til hvis Opdagelse en Række af Aar med utrættelig Flid og udmærket Held blive opoffrede, rækker sine Disciple denne Livets Fakkell, indgyder dem samme Iver, samme Agtelse for sand Videnskabelighed, viser ved sit Exempel, at den Naturkyndige, om han end er rig paa Kundskaber, bør være beskedne, som Naturen selv, og at han ved Anvendelsen af sin Indsigt sormaaer at skabe Held for sine Medmennesker?

Men hvad maae ikke ogsaa Disciplene føle, naar en saadan Lærer forlader dem, naar deres Haab om, ved at have ham i deres Midte, at kunne gjøre Fremskridt is. 199Videnskaben udstakkes? Et saadant Tab lide vi, en saadan Lærer mister vort Universitet; dobbelt er Tabet nu, thi Naturhistoriens gyldne Periode i Danmark er forhaanden; vort ringe Antal er det meest talende Beviis for, at denne Videnskab i vort Land nu kun har saare faa Dyrkere; i de sidste Decennier er det bleven en sørgelig Sandhed, at vort Fædreland ei lærer at kjende sine store Naturkyndige, førend deres Navne raabes lydelig trindt omkring os! Dog — under Sorgen glimter Haabet; ikke er det nu, som da vor u dødelige Vahl forlod os — ham misted vi ganske, men De, ædle Mand! som nu forlader os, bygger et nyt Tempel for Videnskaben; De kommer til et Land, hvor Alt opmuntrer til Naturens Studium, hvor kneisende Fjelde, yndige Dale og det brusende Ocean end mere end i Danmark indbyde det forskende Øie. Sikkert vil Videnstaben der om en føie Tid sinde en talrig Skare af Dyrkere, og naar da Lyset brænder høit i Norden, da ville vel Straalerne kastes tilbage fra Fjeldene og vække os til at gjøre fælles Sag med vore Brødre.

Faa ere vi, som træde frem for at takke Dem, men vor Tak er hjertelig, som vor Sorg oprigtig. Stedse vil Tanken om, hvad De i saa Aar virkede for os, være dybt indprentet; men — de gode, de kyndige og beskedne Mænd glemme ofte det Gode, de virkede: maatte da denne vor hjertelige Tak minde derom, da er vort Ønske opfyldt.

I. V. Bruun. C. Viborg. E. R. Viborg. Essendrop. E. I. W. Brandis. I. F. Schouw. S. C. Sommerfelt. I. L. Heiberg. I. H. Bredsdorff. N. L. Hansteen. Sigvard Schjøtt. O. H. Stampe. I. Jacobsen. C. B. Carstensen.

S. T. Hr. Professor Rathke.